

Một ngày giữa tháng Tám...

Bỗng nhận ra hương ổi

Phả vào trong gió se

Sương chùng chình qua ngõ

Hình như thu đã về

Trong cuộc đời mỗi con người, có ai mà chưa từng trải qua mùa thu, có ai chưa từng ngây ngất với đẹp của đất trời khi sang thu. Riêng tôi, tôi yêu mùa thu bởi vẻ đẹp quyên rũ, yên bình mà êm áp của nó. Tôi yêu cái không khí tươi vui, rơn rã trên gương mặt của lũ trẻ mỗi buổi tựu trường. Tôi yêu vẻ tươi tắn niềm háo hức và mong đợi.....

Thật là đã chia tay với cái nóng chói chang, oi ả của mùa hè, chia tay từng chùm phượng vĩ, với màu khăn quàng đỏ thắm trên vai, đất trời bao niềm nhớ nhung, nuối tiếc dẫu mái trường trung học cũ sẽ... Giờ đây, gương mặt của cả thầy cô, của những thầy giáo dẫu mái trường trung học phổ thông đang rón rén chào đón tôi. Trong không khí mát mẻ, dịu dàng của thời tiết đầu mùa thu, ánh nắng oi bức đã 'chảy trôi' đi theo sau là bầu không khí mát mẻ, thanh bình. Lòng tôi lại nao nức, man mác niềm của buổi tựu trường, cảm giác yên ả trong lòng tôi như thấy cánh hoa tươi mới của gió bắt đầu trải quang đãng....

Tôi nghe tiếng trống trường ngân băng khuông tháng 9
 Ngoảnh nhìn lại sau lưng mùa hè đã qua rồi
 Ai nép vào góc hiên trường vắng bóng người
 Chờ heo may vào vào ngày tóc rồi bay...

Ngày hôm nay trong tôi là ngày khai giảng. Trong buổi áo dài trường đầu tiên, tôi cảm giác như mình duyên dáng và xinh hơn hẳn xưa, tôi trở thành một cô nàng sinh viên sáu tuối thực sự. Tôi đã đứng một chỗ để một lần mang lên mình bộ trang phục này khi nhìn các chị của mình mặc. Và bây giờ đi đâu đó đã thành sự thật, thật vui sướng biết bao! Buổi lễ khai giảng diễn ra một cách ngắn gọn mà ý nghĩa. Theo nhịp bước khoan thai của các cô cậu lớp 10 hòa trong lời giới thiệu thánh thót ngân nga của những dòng chương trình chào đón, những chùm bong bóng theo gió bay lên, tiếng trống khai trường do thầy hiệu trưởng gióng lên vang xa và âm thanh đó như lọt vào trong tôi một cảm xúc xao xuyến lòng. Tôi biết là hôm nay tôi bước vào một trường học mới, bản thân có biết bao niềm vui sướng và lòng tự hào có xen lẫn một chút lo sợ...

Buổi lễ kết thúc, tôi bắt đầu học những bài học đầu tiên của đời học sinh cấp 3. Và thật may mắn khi tôi được xếp vào lớp 10.1 – một lớp học của trường. Đối với tôi, được học lớp học này không chỉ là niềm vui, sự hào hứng mà còn là một thử thách lớn. Buổi lễ này, mọi yêu cầu đều cao hơn các lớp khác. “Cô giáo luôn là người mà nhìn thấy hai” đúng vậy, thật may mắn khi cô chỉ nhìn tôi còn khá trẻ, giọng cô trầm, tôi nói nhè nhàng, đặc biệt là cô có tấm lòng, có lòng nhiệt thành với các học sinh của mình. Bên bè này, cho dù chỉ là những người không quen, chỉ mới tiếp xúc với nhau buổi đầu tiên nhưng tôi lại có cảm giác quen thuộc lắm. Và đáng ngạc nhiên, những tiếng nói cười vui vẻ đã làm cho khoảng cách giữa mọi người không còn nữa. Tất cả đều đã xóa đi sự rụt rè, e ngại của buổi đầu làm quen. Chúng tôi – những học sinh trong lớp 10.1 luôn mang đến cho nhau tiếng cười, hỗ trợ và nhau bằng tất cả lòng chân thành, chúng tôi sẵn lòng đoàn kết để bên nhau để cùng vượt qua tất cả khó khăn

không chỉ trong ba năm sắp tới mà còn cả chặng đường dài tiếp theo phía trước. Chỉ ngay buổi sinh hoạt đầu tiên, tôi đã nhận ra ngay đây thực sự là một ngôi nhà chung.

Qua vài tuần học đầu tiên, tôi hiểu hơn về ngôi trường thân yêu, hiểu hơn về bạn bè thầy cô – những người gần gũi với mình quảng đường sắp tới. Những lời dạy dỗ, quan tâm của thầy cô bạn bè đã làm ấm lòng những đứa học sinh bé nhỏ như chúng tôi. Vậy là chính từ khi nào, tôi đã yêu mến ngôi trường này. Tất cả đã đi lòng tôi một cách thật đẹp thật trẻ trung. Và đặc biệt hơn, tất cả đều xóa đi sự không thoải mái đi những khó khăn mà yêu cầu ngày đầu tiên từ trường trong tôi... Những ta bắt đầu cấp 3 sẽ luôn là khoảng thời gian đẹp nhất cuộc đời người. Cái tuổi này, người ta được quyền khát khao, được quyền phung phí ước mơ, hoài bão của mình để chấp cánh bay đến những chân trời xa. Cấp 3 không phải là cái tuổi non nớt, “trẻ con” như thời cấp hai, cũng không già dặn, đầy toan tính của tuổi trưởng thành, mà cấp 3 là một khoảng thời gian ngọt ngào, đầy kỷ niệm... Tôi chỉ sống mãi cái tuổi này - cái tuổi mà lòng ta luôn rộng mở rộng lòng để đón nhận những huy hoàng, lòng khát khao được cống hiến...

Thời gian trôi qua mau chỉ còn lại những kỷ niệm. Kỷ niệm thân yêu ấy sẽ còn nhớ mãi tiếng thầy cô. Bạn bè mến thương ấy sẽ còn nhớ những lúc giận hờn. Để rồi mai chia xa lòng chợt dâng niềm thiết tha nhớ bạn bè, nhớ mái trường xưa.....’